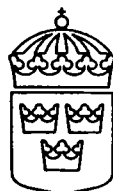

Regeringens proposition

1992/93:49

om förlängd trafik på inlandsbanan

Prop.
1992/93:49

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 1 oktober 1992.

På regeringens vägnar

Bengt Westerberg

Mats Odell

Propositionens huvudsakliga innehåll

Riksdagen har år 1991 anslagit 100 miljoner kronor till persontrafik på inlandsbanan under ett år i syfte att skapa rådrum för att pröva förutsättningarna för motorvagnstrafik på inlandsbanan. Tidsfristen löper ut den 31 oktober 1992. Riksdagen förväntas under hösten 1992 behandla regeringens förslag om inlandsbanan (prop. 1992/93:9), men först efter den 31 oktober. Detta innebär att den av SJ bedrivna persontrafiken på inlandsbanan inte kommer att sträcka sig fram till det kommande riksdagsbeslutet om inlandsbanans framtid. Mot denna bakgrund föreslås att riksdagen ger regeringen bemyndigande att med befintliga medel förlänga persontrafiken på inlandsbanan längst till och med den 31 december 1992, så att en kontinuerlig persontrafik på inlandsbanan blir möjlig.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 1 oktober 1992.

Närvarande: statsråden B. Westerberg, ordförande, och Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, af Ugglas, Dinkelspiel, Thurdin, Hellsvik, Wibble, Björk, Davidson, Odell, Lundgren, Unckel, P. Westerberg, Ask.

Föredragande: statsrådet Odell

Proposition om förlängd trafik på inlandsbanan

1 Bakgrund

Riksdagen beslutade den 17 december 1991 (prop. 1991/92:25 bil. 5, bet. 1991/92:TU5, 1991/92:rskr. 88) att beträffande anslag för investeringar i trafikens infrastruktur till Vissa produktivitets- och sysselsättningsfrämjande åtgärder inom Kommunikationsdepartementets område på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1991/92 anvisa ett reservationsanslag på 1 500 000 000 kronor. Riksdagen anslag därav 100 miljoner kronor till persontrafik på inlandsbanan under ett år i syfte att skaffa rådrom för att pröva förutsättningarna för motorvagnstrafik på inlandsbanan.

Regeringen har i regleringsbrev den 23 januari 1992 beslutat att Banverket av detta anslag får disponera högst 45 miljoner kronor för underhåll av inlandsbanan vad avser persontrafik på sträckan Mora-Gällivare under perioden 1 november 1991 – 1 oktober 1992. För motsvarande period disponerar Statens järnvägar högst 53 miljoner kronor som ersättning för bedrivande av persontrafik på inlandsbanan på sträckan Mora-Gällivare. Kommunikationsdepartementet disponerar vidare 2 miljoner kronor avseende inlandsbanan. Genom ändring i regleringsbreven för Banverket och Statens järnvägar har regeringen den 24 september 1992 beslutat att de anslagna medlen får tas i anspråk för fortsatt persontrafik på inlandsbanan under oktober månad 1992.

2 Föredragandens överväganden

Regeringen beslutade den 18 juni 1992 att förelägga riksdagen en proposition med förslag om förutsättningarna för fortsatt trafik på inlandsbanan (prop. 1992/93:9 om inlandsbanan). Förslaget innebär att inlandsbanans intressenter – inledningsvis kommunerna – skall ges möjlighet att överta och driva trafik på banan. Riksdagen förväntas behandla propositionsförslagen senare under hösten 1992.

Persontrafiken på inlandsbanan kan enligt tidigare riksdagsbeslut bedrivas längst till och med den 31 oktober 1992. Riksdagen torde knappast hinna

behandla propositionen om inlandsbanan i sådan tid att fortsatt trafik på banan kan bedrivas från och med november 1992. Därmed kan alltså förutses ett avbrott i persontrafiken på inlandsbanan om inte trafiken förlängs.

Enligt min uppfattning innebär ett trafikavbrott för persontrafiken på inlandsbanan betydande olägenheter för resenärerna och för kommunerna när persontrafiken efter riksdagsbeslutet skall återupptas. Enligt vad jag erfarit beräknas vid persontrafikens slut den 31 oktober 1992 ca 10 miljoner kronor återstå av de 100 miljoner kronor som riksdagen anvisade för trafik under ett år på inlandsbanan. Jag föreslår att regeringen bemyndigas att förlänga tiden för persontrafiken på inlandsbanan till att gälla längst till och med den 31 december 1992 samt att för denna persontrafik disponera vad som finns kvar av tidigare anvisade medel.

Med hänvisning till vad jag tidigare anfört är det angeläget med en skyndsam riksdagsbehandling av frågan om förlängd persontrafik. Jag vill därför förorda att riksdagen beslutar om förkortad motionstid för denna proposition.

3 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att

1. bemyndiga regeringen att förlänga tidsfristen för persontrafiken på inlandsbanan till och med den 31 december 1992,
2. medge att kvarvarande medel till inlandsbanan på reservationsanslaget L2. (tidigare benämnt K2.) Vissa produktivitets- och sysselsättningsfrämjande åtgärder inom Kommunikationsdepartementets område, vilket anvisats på tilläggsbudget till statsbudgeten för budgetåret 1991/92 under sjätte huvudtiteln, får användas till persontrafik på inlandsbanan till och med den 31 december 1992.

Med hänsyn till att det är angeläget att riksdagen tar ställning till förslagen innan den nuvarande tidsfristen för trafiken går ut den 31 oktober 1992, bör regeringen vidare föreslå riksdagen att besluta förkorta motionstiden till 7 dagar.

4 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

